

ענה א מה"י מר"י מט"ל
מפני כלני ע"י
ע"ב ב נ"ח פ"ד פ"ד מט"ל
מגיל ומקל כל'
כען כען ע' ת"כ"ט י"ד
סי' קמ"ח ס"י' כ"ה
ו"ט"ט ח"ט' ס"י' ה"ב
פ"ט' ג'
ע"ד מ"י פ"ד מט"ל
הרומת כל א' מ"ד
הי"ט ש"ל:

ולומא ליה הקדש עד האדנה ס' - לענין טעם עמי וחצי זק
ניחא ללא חמר ליה הקדש כפי א"ע רבני מני חמר ליה
מאוס דפשיטא דהקדש ניחא ליה שלא ימות עבדו ברעב :

פחות משנה פרוטה פ' בקינזתם דאין הקדש חל על פחות משנה

פרוטה והקשה רבני יתאן
דהן בהובב (ב"מ דף ק"ה) חמס
פרוטה חן ילתיי טע פרוטה חן
דאין הקדש חל על פחות משנה פרוטה
וחומר ר"י דיבאל הי"ט טעמא שאין
בדעתו של מקדש שיוול על פחות
משנה פרוטה : **שבתו** ורפואתו
לרבו שבתו הי"ט שבת קטנה וגדולה

ע"ב ואלכל להעדפה ולימא ליה הקדש עד
השתא סגי לך בלא העדפה והשתא נמי
חייבני לך בלא העדפה הקדש גופיה ניהא ל'י
כי היכי דלשבת עבדיה עושה ופרע' קמא
קמא דה"ש ליה בפחות פחות משנה פרוטה
דכי נמי סתברי' דאמר ר' חייא בר' אבהו
עבדו אותו העבד עושה ואוכל דאי לא
עבדו מאן פלח א' א' אמרת בשלמא דן
בעמלה ואינו יוכל וה"ל בשאיני מעלה
שפיר אלא מ' אמרת דן בשאיני מעלה
דאי יוכל דאי לא עבדא מאן פלח ריה' מאן
דבעי ניפלחה ! אלא לא ש"מ אינו יוכל
שמע מינה ח' דאמר ר' יוחנן הקומע די
עבדו של הבידוי נותן שבתו ורפואתו לרבו
ואותו העבד גיזון מן הצדקה ש"מ יוכל לרבו
לומר לעבד עושה עמי ואינו זקן דבשבת
במעלה לו מוונת' א' הכי אמאי גיזון מן
הצדקה להעדפה א' הכי גיזון מהתפרנס מביעי
ליה? אלא לאו ש"מ יוכל ש"מ אמר מד
נותן שבתו ורפואתו לרבו שבתו פשיטא
רפואתו איצטריך ליה רפואתו דיריה' היא
דכתיב ארסו בני' ל' לא עבדא דאמר לה
לחמשא יומי ועבדו ליה סכמא דריפא ואחיה
בחלתא יומי מדן דתימצ' צערא דיריה' הוא
קמ"ל חניא ז"ל דא"עו : אמרנו לו למאיר
והלא יכות הוא לעבד שיוצא מתחת ידי
רבו לחרות אמר לו חב הוא לו שאם היה
עבד כהן פוסלו מן התרומה אשתו לו
והלא מה אם יצא שלא לזונן ושלא לפרנסו
רשאי אצ"ל לזנומה איזו עבד כהן שבתו
ואשה כהן שמרדה על בעלה הלא אוכלין
בתרומה וזה אינו אוכל אבל אשה ריב' הוא
לה שכן פסקה מן התרומה ומפסדה מן
המונות' מאי האמרו ליה ומאי מא מהדר ליה?
ה"ל ליה : השבתו על המוונת מה תשרבו
על התרומה ובי תמרי' ל' ד' תיק ליה ג' ו
ופסיל ליה שביק ליה וערק ואזיר קדמא ומה
ומה

מרווחין יותר מה שאין דרך בעליו
להאכילו : **ולשבת עבדיה** - בנותן
כדי' : **שפוטם פחות משנה פרוטה** -
עד שלא תלקח הפרוטה ויפרעה
דלא חייל הקדש לפחות משנה פרוטה:
פ"ג מסכת' - דבמעלה לו מוונת
קאמר : **דאי לא עבד מאן פלח ליה**
שמתאמר שאין עושה לו מאלל מה
יאלל העבד הזה מי יעבדו ומי יאמ
לו מוונת : אי אמרם בשלמא - דן
לשיל דקאמר רב דחל הקדש :
במעלה לו מוונת - קאמר ואין יכול
הרב לומר לעבד פחות משנה פחות
ע"ד : **וסא** - דקאמר לא חייל הקדש
בשאיני מעלה שתי' : **אלא מ' אמרם** -
קמייחא בשאיני מעלה ואפילו הכי
חייל הקדש דיטול הרב לומר לעבד
עשה עמי וחצי זק : **דאי לא עבד**
מאן פלח ליה - דתמיחא מאן דבעי
ניפלחה : **פ"ג** - דליכא לעזר'א
לחרויה' דפליגי עליה רבי : **נותן שבתו**
ורפואתו לרבו - שבתו סכר בשלמו
בחלו ואפ"ס שניתן לו דמי ידו רוחין
אוהו כאלו הוא שומר קשרוין דעדיין
הוא רחוי' לקב' כשעומד מחלו :
ורפואתו - לקמיה פירך הוא כפי
למתיבא לרפואתו הדין לטוק ולעור
אלא מקו לא אלטרך דהייט דמי
ידו ופשיטא לרביה' הוא לפתוחיה
מחסיפה ולעור נמי ככלל רפואתו
דהכא הוא דמפרסא לקמיה דהיא
רפואתו - לעור דבמאן חריפא הוא
וה"ל נמי לעור המכה ומתקלח
שבתו לרבו והיא גיזון מן הצדקה
ש"מ יכל הרב ס' : **לפסד' סכמא**
לרד מפני הלזו להיזקין על מוונתו :
גיזון - משמע מוונת כדי חיוב
קבוצת - הי"ט כל שאר לרבו בשלון
לנו קבוצת' : **פשיטא** - דלרבי הוא
אלא למאן ליהוי הרי מעשה ידו
לרבו וחי' לאשטעי' א"ע"פ שא"ט
זו ולמאמר דיטול הרב ס' : **ניחא**
אוהו העבד גיזון מן הצדקה וכו' לא :
דאמרנו למשע יומי - ליתן לרופא
לערב חמשה הימים : **לערב הימים**
וס' לא לער' לא ודי ליה רחמנא : **פ"ג** - דבכל שבת הבא ליה
זוכה בו רב כשורו ותמורו : **אמרנו לו למאיר גרסיין** - מפני שהקריבו
הוא איש קרויה רב' : **ומס וסלל אם ירס שלל לזונן רשאי** - נמלא שחיט
מפסדו בשחרורו כלום : **אבל אפס מוכ' פ"ג לפ** - רבין קאמר לה כלומר
בהיא ודאי מורינא : **פ"ג קאפרי ליה ופ"ג קאפרי לפ** - כלומר
השוה שהשיב' ומה עבד כהן שבת מה השוה הוא למה שאמרו לו
על המוונת : **השבתו על המוונת** - שא"ט זנו משלו : מה השבויני על
הפרוטה - שהרי כל זמן שלא שמרנו הוא הולך ואוכל תרומה בכל מקום
בשביל רבו : **וכי סיפא** - ודאי קבלת שלחן זו אינה חוב דאי בעי
מריה זריק ליה גיטא ברהו' הרבים בחוק ד' האות : **ופסיל ליה** -
שהרי משומר הוא וזו אינה רחוק דאיזה שביק ליה מיד ולא יתיחא
לעמו למקום שיוכל לפסלו בזרקת' ג' : **ואילל לעמל'** - ואליל תרומה :
וזה

ולומא ליה הקדש עד האדנה ס' - לענין טעם עמי וחצי זק

ניחא ללא חמר ליה הקדש כפי א"ע רבני מני חמר ליה

מאוס דפשיטא דהקדש ניחא ליה שלא ימות עבדו ברעב :

פחות משנה פרוטה פ' בקינזתם דאין הקדש חל על פחות משנה

פרוטה והקשה רבני יתאן דהן בהובב (ב"מ דף ק"ה) חמס פרוטה חן ילתיי טע פרוטה חן דאין הקדש חל על פחות משנה פרוטה וחומר ר"י דיבאל הי"ט טעמא שאין בדעתו של מקדש שיוול על פחות משנה פרוטה : שבתו ורפואתו לרבו שבתו הי"ט שבת קטנה וגדולה

לרבו שבתו הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

הי"ט שבת קטנה וגדולה

וע"א מה"י מר"י מט"ל
מפני כלני ע"י
ע"ב ב נ"ח פ"ד פ"ד מט"ל
מגיל ומקל כל'
כען כען ע' ת"כ"ט י"ד
סי' קמ"ח ס"י' כ"ה
ו"ט"ט ח"ט' ס"י' ה"ב
פ"ט' ג'
ע"ד מ"י פ"ד מט"ל
הרומת כל א' מ"ד
הי"ט ש"ל: